

billiger den Tante, som jeg antager ligger til Grund for dette Forslag, nemlig den, at vi bør forbedre den gifte Kvindes Stilling inden for Egtefælsbet, give hende en større Myndighed baade med Hensyn til Formuen og med Hensyn til Børnenes Opdragelse. Jeg har jo udtalt, at jeg udmærket godt kan være med til et Forslag, der gaar i den Retning, at give Kvinden en mere betrygget Stilling, end hun nu har. Men det maa bemærkes, at der her slet ikke er noget Forslag, der gaar ud paa at give Kvinderne en mere betrygget Stilling, end de nu have. Forslaget tvinger Folk til at indgaa Ektepagter uden at sige noget som helst om, hvad disse Ektepagter skulle indeholde, og der er derfor ikke Spor af Garantier for, at Kvindens Stilling inden for Ektefælsbet derved vil blive bedre end før. Det vil bero paa Tilfældigheder, hvorledes disse Ektepagter ville komme til at lyde. Det, der foreslaas, er efter min Formening en Foranstaltning, der vil bringe Folk ind i en Række juridiske Overbejser, som de umulig selv kunne magte, en Foranstaltning, der vil fremkalde en Mængde ørkesløse Stridigheder og bag efter en Mængde meget pinlige Processer om Forstaaelsen af de Ektepagter, som man i sin Tid har indgaaet. Endelig er det en Foranstaltning, som vil være ret skæbningsbanger for hele Omsætningsforholdet Mand og Mand imellem. Denne ny Bestemmelse, der saaledes findes sammenblandet med Loven om borgerligt Ektefælsbet, gør det derfor meget vanskeligt for mig at give det samlede Forslag min Stemme. Jeg har overvejet, om jeg ikke nu ved tredje Behandling burde have stillet Endringsforslag i den Retning, som vilde have tiltalt mig personlig mest, om jeg ikke skulde have stillet Forslag om, at Ektefælsbet blev afsluttet ved en borgerlig Handling af Præsten som borgerlig Embedsmand, saaledes at den kirkelige vielse derefter blev en fuldstændig fri Sag, og om jeg ikke skulde have foreslaaet, at Bestemmelsen om Ektepagter skulde udgaa af Forslaget, men efter at vi have haft et Udvalgs-møde om Sagen og efter at det der er blevet mig klart, at der paa Sagens nuværende Trin ikke er nogen Udsigt til, at Flertallet vil forandre den Holdning, det har indtaget ved anden Behandling, har jeg ikke ment, at det var rigtigst at spille Tingets Tid ved at optage en Drøftelse om Enkelthederne. Jeg tror, at det for Sagens Skyld havde været heldigst for denne Sag, om den nu var blevet her i Folketinget. Der vilde for saa vidt være naaet det samme derved som ved at sende den over til Landstinget. Spørgsmaalet er sat paa Dagsordenen og vil kunne

blive drøftet. Og jeg tror ikke, man faar nogen Glæde af at sende Sagen op i det høje Landsting. Men naar Flertallet ønsker det, vil jeg for min Del ikke modsætte mig, at Sagen saaledes gaar videre. Jeg tror ikke, at jeg let kunde stemme for Forslaget med de Bestemmelser, det nu har, hvis det forelaa til endelig Afgørelse. Men da det er en given Ting, at dette ikke bliver den sidste Behandling af Sagen, vil jeg, som sagt, kunne stemme for dets videre Fremme, for at det kan komme under den størst mulige Diskussion.

Johannsen: Jeg erkender, at der i dette Forslag er Bestemmelser, som det kunde være ønskeligt at faa gennemførte, da det vilde føre til, at adskillige Mænd og Kvinder, som nu leve i uregelmæssige Forbindelser, ville indgaa regulære Ektefælsbet; men naar jeg desuagtet maa stemme mod Forslagets endelige Vedtagelse, har det sin Grund i, at forskellige af dets Bestemmelser forekomme mig at være alt for løse. Dertil regner jeg Bestemmelsen i Forslagets § 3 om Ektefælsbetforstandere samt Kundgørelsesmaaden i § 5 foruden flere andre Bestemmelser. Hele den Maade, Ektefælsbet efter dette Forslag kan indgaaes paa, kunde maaske passe i Kjøbenhavn, men i Provinsbyerne og navnlig paa Landet vilde dette af Befolkningen blive betragtet som en Profanering og vække megen Antipati. Jeg agter derfor at stemme mod dette Forslags endelige Vedtagelse.

M. Nielsen: Jeg ønsker ogsaa at motivere min Stilling til Lovforslaget i dets nuværende Skikkelse og bliver nødt til at knytte et Par Bemærkninger dertil, da jeg desværre ikke var til Stede paa den sidste Dag af Forslagets anden Behandling, da den ærede Ordfører gjorde mig den Ære, som jeg paastrækker i høj Grad, at henvende en Del Bemærkninger til mig. Jeg skal ikke, da Tiden er saa langt fremskreden og Interessen for denne Sag under hele dens Behandling ikke har været saa levende, gaa ind paa en detailleret Omtale af disse Udtalelser, men nøjes med at nævne en. Det er min Stilling paa et bestemt Punkt, nemlig angaaende Spørgsmaalet om, hvorvidt Præsterne i Almindelighed og den vedkommende Sognepræst i Særdeleshed skal være berettiget til at udføre den kirkelige Handling efter Ektefælsbetets Indgaaelse eller, som mente, forpligtet dertil. Den ærede Ordfører har udtalt, ser jeg her i Rigsdagstidenden, at den Stilling, jeg her har indtaget, havde overrasket mange ogsaa uden for denne Sal og endogaa overrasket den